

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Fikce doručení může nastat i v případě doručování na adresu ohlašovny

Účastník správního řízení (jakožto adresát správního rozhodnutí) může být nemile překvapen, když zjistí, že v důsledku fikce doručení zmeškal úkon např. možnost podat odvolání proti rozhodnutí, které se dotýká jeho práv či povinností, a to pouze v důsledku skutečnosti, že je adresát přihlášen k trvalému pobytu na adrese ohlašovny, kde si písemnosti nevyzvedává. Tento článek má za cíl informovat účastníky správních řízení o důsledcích, které mohou nastat, pokud se účastníci správního řízení nestarají o písemnosti, které jim správní orgány doručují na adresu ohlašovny.

Správní orgán doručuje fyzické osobě písemnosti primárně na adresu pro doručování. Fyzické osobě se však podle § 20 odst. 1 správního řádu[1] (jako jeden ze způsobů doručení) písemnost doručuje na adresu jejího trvalého pobytu, pokud není určena adresa pro doručování. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu lze doručovat na adresu pro doručování pouze, pokud jsou splněny následující podmínky: *„I kdyby snad správní orgán od rodičů stěžovatele nebo od policejních orgánů, zjistil jinou adresu, na které se stěžovatel fakticky zdržuje, nebyl by dán zákonný důvod na ni doručovat, neboť na adresu pro doručování (tedy adresu odlišnou od adresy trvalého pobytu) lze účastníku řízení zasílat písemnosti, jen jestliže on sám takovou adresu správnímu orgánu sdělí a výslovně požádá o doručování na takovou adresu a jsou-li splněny i další zákonné předpoklady podle § 19 odst. 3 správního řádu.“*[2]

Skutečnost, zda je osoba přihlášená k trvalému pobytu v objektu určeném pro bydlení, ubytování či individuální rekreaci nebo v objektu, který není určen k bydlení (tj. na ohlašovně), nemá z hlediska požadavků na doručování podle správního řádu žádný význam. Institut trvalého pobytu má pouze evidenční charakter a nevyovídá nic o faktickém stavu, tedy o tom, kde daná osoba skutečně bydlí. Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozsudku pak výše uvedené potvrzuje: *„podle soudu nelze za vážný důvod, pro který si fyzická osoba – nepodnikatel nemohla bez svého zavinění vyzvednout písemnost, považovat skutečnost, že dotyčná osoba na adrese pro doručování nebydlí, anebo si na ni rádně nepřebírá poštu.“*[3]

Proto lze fyzické osobě doručovat písemnosti i na adresu správního orgánu. Pro tento závěr svědčí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kde se říká: *„Ve prospěch stěžovatele nelze ničeho dovodit ani ze skutečnosti, že adresa v Přerově je adresou ohlašovny. Je sice logické, že osoby s takovým trvalým pobytem na daném místě fakticky nebydlí, ovšem je jejich zájmem, aby sledovali doručování na danou adresu, zejména za situace, kdy vedou správní řízení, v němž nepožádali o doručování na jinou možnou adresu.“*[4] Je tedy potvrzeno, že adresa ohlašovny je místem, kam lze písemnosti adresátům doručovat. Otázkou však zůstává, zda lze při doručování na adresu ohlašovny aplikovat fikci doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu.

Fikce doručení nastane pouze za předpokladu, že byla písemnost uložena, a zároveň byl adresát, v souladu s § 23 odst. 4 správního řádu, vyzván vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženu písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl, a byl písemně poučen o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 správního řádu vyvolalo.

Na rozdíl od předchozí právní úpravy není nutné pro účinky fikce doručení, aby se adresát v místě, kde je mu písemnost doručována, zdržoval. To potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí, když konstatoval, že: „Krajský soud se tedy zabýval tím, zda dlouhodobé nezdržování se žalobce na adrese trvalého pobytu bránilo uplatnění fikce doručení rozhodnutí o přestupku. Vycházel z toho, že žalobce správnímu orgánu prvního stupně žádnou doručovací adresu nesdělil, a proto mu bylo, v souladu se správním řádem, doručováno na adresu trvalého pobytu. V takovém případě však jde k tíži adresáta, že se na adrese trvalého pobytu nezdržuje a nevyzvedává si korespondenci. Krajský soud konstatoval, že bez ohledu na to, zda se na adrese trvalého pobytu žalobce zdržoval či nikoliv, bylo mu na této adrese řádně doručováno, a proto se uplatnila i fikce doručení.“[5]

Výše popsané platí primárně pro situace, kdy nemá adresát adresu trvalého pobytu na ohlašovně správního orgánu. Obdobným způsobem lze však postupovat i v situacích, kdy jsou písemnosti doručovány na adresu ohlašovny. Nejvyšší správní soud uvádí, že: „V řízeních podle správního řádu (zákon č. [500/2004](#) Sb.) pak v případě, že je občanovi zrušeno místo trvalého pobytu a stane se jím ohlašovna, lze po něm jistě spravedlivě žádat, aby orgánům, u nichž nějaké řízení svou žádostí vyvolal, sdělil adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu, případně aby docházel na ohlašovnu či sledoval úřední desku rozhodujícího orgánu.“[6]

Pokud správní orgány přijímají oznámení o neúspěšném doručení písemnosti pro adresáta podle § 23 odst. 4 správního řádu, a to s ohledem na skutečnost, že ohlašovny lze považovat za jiné vhodné místo, kde se může adresát o možnosti vyzvednout si písemnost dozvědět, je adresátovi dána dostatečná možnost si písemnost v desetidenní lhůtě vyzvednout. Za splnění těchto podmínek bude možné fikcí doručovat. Skutečnost, zda bude písemnost vložena do domovní schránky, neovlivní účinky fikce doručení.

Závěrem lze tedy uvést, že při splnění zákonem stanovených podmínek nastává tzv. fikce doručení podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu i při doručování na adresu ohlašovny. Fikce doručení nastane, pokud správní orgán přijal oznámení o neúspěšném doručení písemnosti, a zároveň měl adresát možnost si písemnost v desetidenní lhůtě vyzvednout na místě, kde byla písemnost uložena. Po uplynutí desetidenní lhůty od oznámení o neúspěšném doručení se bude písemnost považovat za doručenou.

Mgr. Michaela Fedrová,

2. ročník doktorského studia na Právnické fakultě UK v Praze

---

[1] Zákon č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2011, č.j. 5 As 72/2010 – 60

[3] Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 6. 2011, č.j. 53 A 2/2011-27

[4] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011 č.j.: 2 As 28/2011-131

[5] Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.6.2011, č.j. 5 As 72/2010 – 60

[6] Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2007, č.j. 2 AS 64/2005-108

Další články:

- [Sdílení elektřiny v obecních projektech, změny po 1.8.2026 a zapojení bateriových úložišť](#)
- [Jak naložit s „oznámením“ přestupku soukromých osob? A je to vlastně oznámením ve smyslu zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich?](#)
- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilótní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)